

Arrest

**nr. 88 656 van 28 september 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 13 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 11 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag grotendeels baseert op dezelfde asielmotieven als degene die door haar vader A.I., die geen beroep indiende tegen zijn weigeringsbeslissing door de commissaris-generaal, en door haar moeder K.I. (RvV 80 783) worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Inzake haar moeder werd als volgt beschikt:

“Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag baseert op dezelfde asielmotieven als degene die door haar echtgenoot worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt zowel haar asielaanvraag als die van haar echtgenoot omdat bepaalde aangevoerde problemen (i) van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn, (ii) waarvoor interne bescherming voorhanden is, (iii) onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, (iv) van louter socio-economische aard en (v) van medische aard zijn, en omdat bepaalde andere aangevoerde problemen (vi) een blote bewering betreft en (vii) louter hypothetisch is.

De bestreden beslissing stelt vast dat er geenszins kan besloten worden tot een gebrek aan of onwil tot bescherming van de Macedonische autoriteiten en dat de aangevoerde problemen niet onder het toepassingsdomein vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoekster geeft in onderhavig verzoekschrift geen concreet antwoord op de motieven van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande lijkt verzoekster niet in staat om aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Macedonië.”

K.I. heeft omtrent deze beschikking niet gevraagd om te worden gehoord en werd dan ook geacht in te stemmen met de erin opgenomen grond. Dienvolgens werd bij 's Raads arrest nr. 70 787 van 28 november 2011 in hoofde van verzoeksters moeder K.I. afstand van geding vastgesteld.

2. Verder voert verzoekster nog economische problemen aan ter ondersteuning van haar asielaanvraag. De Raad stelt vast dat socio-economische problemen op zich niet onder het toepassingsgebied vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van voormelde wet.

Verzoekster geeft in haar verzoekschrift geen concreet antwoord op de motieven van de bestreden beslissing; zij beperkt zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het uiten van blote beweringen en ongefundeerde kritiek. Wel maakt zij gewag van discriminaties omwille van haar etnische afkomst, maar beperkt zich wederom tot loutere beweringen dewelke geenszins gestaafd worden.

3. Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden en daarbij twee oproepingsbrieven met vertaling neerlegde, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar haar verzoekschrift. De bijgevoegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, wat in deze niet het geval is.

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Macedonië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER